



8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

NR 7

LEES IN DIT NUMMER :
TWEE VOLLEDIGE TEKENVERHALEN
EN DE KRONIEK EXPO



5, 4, 3, 2, 1, 0...

LANCEER DE RAKET!

ZEEMAN WORDEN

DE bladen hebben veel geschreven over een jongen die uit zijn ouderlijke woning was verdwenen, en die na heel wat opzoekingen op duizend kilometer van zijn huis werd teruggevonden.

Hij had zich te voet naar een verre Europese haven begeven, en toen hij daar ondervraagd werd door de politie antwoordde hij:

— Ik hou van de zee en ik wil zeeman worden!

Die jongen heeft bij het ondernemen van zijn lange en vermoeiende reis willen geboor geven aan zijn onoverstaanbare roeping, maar hij heeft zeker niet een gelukkige oplossing gekozen om zijn ideaal te verwezenlijken.

Ieder ideaal dient geëerbiedigd, maar de ouders en de leraars moeten er zich eerst degelijk rekenschap kunnen van geven dat het ideaal ernstig is.

Daarom dient men eerst goed en lang te studeren, en wanneer men dan met veel wilskracht en volharding alle moeilijkheden heeft overwonnen, kan men zijn ideaal veel beter verwezenlijken, dan door een impulsieve daad zoals het weglopen van huis.

Aan zijn toekomst moet men alle dagen werken!



DE POSTBODE WORDT VERWACHT

YVETTE ROOSEN, Minderbroederstraat, 34, Leuven, is twaalf jaar oud en zou graag korresponderen met Nederlandschrijvende Kuijfelezeressen uit het buitenland. Yvette houdt van zwemmen, tennis, jazzmuziek, lectuur en film. Ze verzamelt ook postzegels.

LUTGARD VAN DEN BERGH, Rerum Novarumlaan, 14, Turnhout, zou graag korresponderen met een meisje van 14 à 15 jaar uit Zuid-Afrika.

RUDI VAN DER HAVE, Rotterdam Zeehospitium, Katwijk aan Zee, wil graag briefwisselen met een jongen uit België of Engeland. Rudi spuurt scheepsfoto's en postzegels en is tien jaar oud.

ANITA ALEXANDRE, 32, rue des Prés, Saint-Hubert (Luxemburg), verlangt te korresponderen met Kuijfelezeressen van 13 à 16 jaar om onze taal beter te leren.

CHRISTIANE ALEXANDRE, 32, rue des Prés, Saint-Hubert (Luxemburg) verlangt te korresponderen in het Nederlands met een meisje van 13 à 14 jaar.

HARRY INGENDAEL, Kerkstraat, 101, Nieuwenhagen (Nederland), zou graag willen korresponderen met een Engelse jongen van 14 à 15 jaar om goed Engels te leren. Harry is op de derde klas Mulo en houdt van reizen, natuur, lectuur en postzegels.

MISS JULITA F. CALUPIG, 2214, Tortuosa, Sampaloc, Manila (Philippijnen) en Mr. Rizalina Linas, Baras, Rizal (Philippijnen), zoeken korrespondenten in België. Julia studeert economie aan de universiteit en Rizalina medicijnen. Men schrijft hen in het Engels.

ANNIE DE WOLF, Prins Leopoldstraat, 35, Sint-Kruis (Brugge) is twaalf jaar oud en zou graag in het Nederlands met een Nederlandse Kuijfelezeres willen briefwisselen.

SOPHIE VAN BEELEN, Maartensdijklaan, 491, Den Haag (Nederland), zou graag korresponderen met een meisje uit Frankrijk of Engeland. Sophie is veertien jaar oud, houdt veel van sport, vooral zwemmen. Men mag haar schrijven in het Frans, Engels of Nederlands.

ADRIE VAN LOON, Oudehuibergsebaan, 300, Bergen op Zoom (Borgvliet), is 17 jaar oud en zoekt een korrespondent. Adrie interesseert zich voor onderwatersport en hengelen.

MATTIE BECKERS, Sint-Josephsweg, 13, Maastricht (Nederland), zoekt contact met een meisje van ongeveer veertien jaar uit Brussel of omgeving en zou liefst in het Frans willen korresponderen.

BEA BLIND, Alex Bottel, 1, Maastricht (Nederland), zou graag korresponderen met een meisje uit Zwitserland of de U.S.A. in het Nederlands of het Engels. Bea is bijna veertien jaar oud en houdt van ballet, zwemmen en sport.

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE uitgeverij Van In, van Lier, stuurde ons twee boekjes ter recensie, nl. «Roodhuiden op de Heide» van Armand Goossens en «Freds Grote Avontuur» van Fr. van den Nouweland. Het zijn plezierige, vlot vertelde jeugdverhalen. De illustraties van «Freds Grote Avontuur» kunnen we echter niet appreciëren, vooral die van de voorpagina niet. In deze reis zijn nog verschillende andere titels verschenen. De boekjes kosten 12 F. per exemplaar.

DE KUIFJE'S BON

DE KUIFJE'S PUZZLE is een boeiend spel!



Grillig gevormde stukjes hout of karton, en veel geduld en handigheid zullen je toelaten de mooiste en spannendste avonturen van je vriend Kuijfe getrouw weer te geven.

Naar gelang je aantal KUIFJE'S punten, zul je de puzzle van je keuze kunnen verkrijgen, hetzij in speciaal karton hetzij op hout.

Inderdaad, voor 200 punten staat ieder van de volgende puzzles in speciaal karton tot je beschikking:

- KUIFJE IN CONGO.
- DE GEHEIMZINNIGE STER.
- HET GEBROKEN OOR.

Voor 500 punten zul je één van de volgende puzzles op hout kunnen bekomen:

- KUIFJE IN AMERIKA.
- HET GEHEIM VAN DE EENHOORN.

Maar, er is meer!...

... de KUIFJE'S BON heeft zijn verzameling op hout aangevuld met de puzzles «LANDSCHAPPEN VAN BELGIË».

Deze puzzles, geheel nieuw van presentatie, zullen je toelaten één van de zes prachtige grote kleurfoto's (formaat 22,5 x 30 cm), speciaal voor jou vervaardigd, opnieuw samen te stellen. Voor 500 punten kan je dus één van deze spelen bekomen.

OPGEPAST!

Deel II van het album «AARDRIJKS-KUNDE VAN EUROPA» verschijnt in juni 1958.

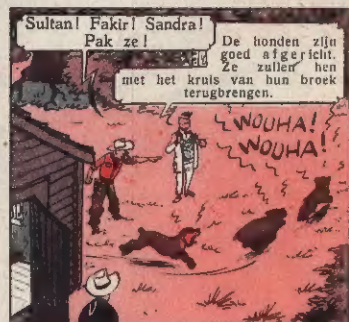
We herinneren er je aan dat onze albums ook in al de warenhuizen «A L'INNOVATION» verkrijgbaar zijn.

Op bladzijde 26 vind je de lijst van de kwaliteitsproducten die je de KUIFJE'S BON aanbieden.

HET HUIS VAN DE STERKSTE

Onze vrienden werden gevangen genomen maar zijn er in geslaagd hun boeien los te maken. De baas van de ranch keert terug...

TEKENINGEN VAN TIBET — SCENARIO VAN GREG



(Wordt voortgezet.)



DE GROTE MATCH

Tekst en
tekeningen van
Jean Graton



De «New Indian» heeft de uitdaging van het dagblad «L'Eclair de France» aanvaard en een grote match voor de titel van de beste racer ter wereld wordt georganiseerd...

De «Vaillante» heeft over zee Buenos Aires bereikt onder het waakzaam oog van Joseph. Na een verblijf van drie dagen te New York waar recepties en perskonferenties elkaar opvolgen, vertrekken onze vrienden doodmoe naar Argentinië, waar de eerste proeve van de grote match zal verreden worden.

Ik vergezel jullie niet. Ik blijf hier om de Grote Prijs van Indianapolis voor te bereiden. Ik wens je van harte de overwinning toe. En geloof me vrij, Michel, spijt zijn uitzicht en handelwijze is Warson niet onoverwinnelijk!

en mijn broer zal het be-
wijzen.



In het
vliegtuig.

Wel, jongen, je ziet
er zo dromerig uit?

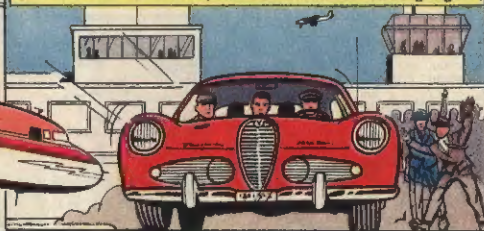
Wel verdorie, Michel is
niet meer zeker van zijn stuk!
Warson heeft hem schrik aange-
jaagd. Ze zijn bang voor
elkaar.

Ik zou jullie in mijn
plaats willen zien. Den-
ken jullie dat een kerel als
Warson me de baan zal
vrijmaken?

Je zult natuurlijk uit je ogen
moeten kijken en je niet laten
beïnvloeden.



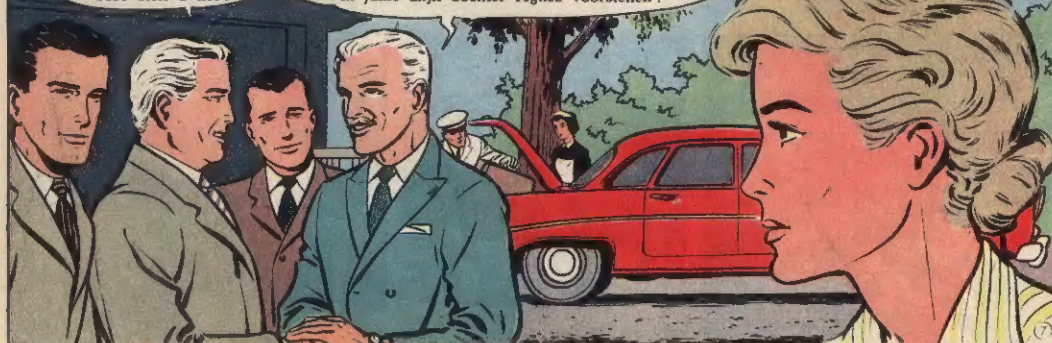
Van bij hun aankomst te Buenos Aires springen ze in een wagen die
op hen stond te wachten, en ontvluchten de nieuwsgierigen.



Een vriend van mijnheer Vaillant die sedert lange jaren in Argentinië
woont heeft zijn landgoed ter beschikking van de ploeg gesteld om er wat
uit te rusten en zich op de wedstrijd voor te bereiden.

Dat is vriendelijk
van u, graaf de Chanzy.
Hoe stelt u het?

Henri Vaillant... oude vriend! Wat ben ik
blij je hier met je zonen te mogen verwelkomen. Mag
ik jullie mijn dochter Agnes voorstellen?





DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN
TEKENINGEN DOOR

F. FUNKEN

Terwijl zijn jonge vriend in een grot uitrust, maakt Harald het anker van de boot die de uitgang van de fjord blokkeert, los...

Zonder één ogenblik te verliezen, springt de Viking in een bootje en roeit de smalle fjord in.



Nog enkele minuten, en we zijn gered! Ik roei er wel tussen door, en die flauwe zeemannen zullen me niet krijgen. Na het vallen van de nacht...



Maar op de hoogte zijn verdachte kerels verschenen.



Laat hem nog wat naderen. Verroer niet, alvorens ik een teken geef.



Harald roeit uit alle kracht tussen de klippen.



VOORUIT!



Ha, die duivels!



De Viking is op het nippertje aan de verplettering ontsnapt, maar zijn bootje kanteelde...



Hij komt niet meer boven. We hebben hem eindelijk klein gekregen!





IN HET HART VAN BRUSSEL ZAL WELDRA DE KUIFFE'S BUILDING SCHITTEREN



De leden van de staf van de LOMHARD UITGAVEN bestuderen de plannen van de nieuwe building. De commentaar wordt hen gegeven door de uitgever van «Kuifje».

VRIENDEN, de maand april 1958 wordt een zeer belangrijke maand. Jullie weten natuurlijk reeds dat de grote poorten van de Internationale Wereldtentoonstelling in die maand plechtig zullen geopend worden en Brussel voor zes maanden de hoofdstad van de wereld zal zijn. Maar dat is nog lang niet alles! In april krijgt Kuifje een nieuw tehuis. Het wordt een prachtig huis dat gelegen is aan de Paul-Henri Spaaklaan, op nauwelijks tweehonderd meters van het Zuidstation. De foto die je hiernaast ziet werd genomen in januari. De wijk rond het Zuidstation wordt totaal gemoderniseerd en zal dit jaar een van de meest drukke centra van onze hoofdstad zijn.

Al de kantoren van onze firma zijn in de nieuwe building ondergebracht. Er is de directie, de redactie van «Kuifje» en van zijn Franse broer «Tintin», er zijn onze tekenateliers, verder de



HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE VOORSPELLINGEN

Belline kreeg gelijk want Jean Quittard, reporter van de Franse Radio-Omroep en Televisie, ont-snapte slechts bij mlrakei aan de dood bij de afdaling van de Aubisque. De afdaling van een berg met een snelheid van 35 of 90 km per uur is per fiets, per moto of per jeep steeds gevaarlijk. De jeep waarin Jean Quittard had plaats genomen was gekanteld en de reporter werd bewusteloos naar het ziekenhuis gevoerd. Drie of vier dagen kwam hij niet tot het bewustzijn. Hij onderging drie operaties en kon slechts op het nippertje gered worden.

BELLINE werd toen uitgenodigd B zijn werkterrein enigszins te verleggen en de sport terzijde te laten. Helemaal kon hij het ech-

ter niet laten. Ongelukken voorspelde hij niet meer, maar wel dat in 1957 een groot percent van de Ronde renners de pijp aan Marten zou geven. Hoe hoog dit percent zou zijn? 50 %, zo verklaarde Belline. En inderdaad... De renners hadden het vorig jaar erg lastig en van de 120 die vertrokken, kwamen er slechts 45 in het Prinsenspark te Parijs toe...

Of Marcel Belline ook iets voor 1958 heeft voorspeld? Ja, luister:

DE WERELDKAMPIOENSCHAPPEN VOETBAL

De landen wier naam begint met een A hebben mijn voorkeur voor dit kampioenschap en

de spelers die een gestreepte of een witte trui dragen.

Marcel Belline — een Fransman — denkt dus waarschijnlijk aan Alemagne (Duitsland), Angletterre (Engeland), Autriche (Oostenrijk), Argentine (Argentinië). Een witte trui: Duitsland, Engeland, Oostenrijk, Brazilië, Tsjecho-Slovakije, een gestreepte trui: Argentinië en Paraguay.

Volgens Belline wordt de Ronde de 1958 sensationeel en zal hardnekkig betwist worden. 1958, steeds volgens Belline zal op sportief gebied in het teken van het water staan.

Nu, beste vrienden, hecht niet te veel geloof aan zulke voorspellingen. Laat ons het hoofd koelen... en boven water houden!

uitgebreide diensten van de Kuifje's bon, waar de punten die je opstuurt geschift en geteld worden en vanwaar de prachtige geschenken en de chromo's naar de vier windstreken worden verzonden. Onze publiciteit krijgt een hele verdieping en een andere verdieping wordt totaal in beslag genomen door de kantoren van de albums van de LOMBARD COLLECTIE. Belvision, de studio's waar de boeiende en grappige films gemaakt worden van Willy Vandersteen en van onze vriend Hergé, krijgt ook een volledige verdieping.

Op het gelijkvloers wordt er een prachtige winkel ingericht, waar je hartelijk zult ontvangen worden en waar men alles zal doen om aan je wensen tegemoet te komen.

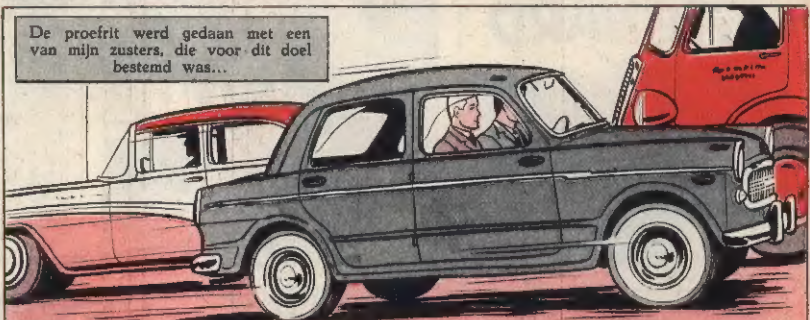
De nieuwe Kuifje's building zal van heel ver te zien zijn en, zodra het donker wordt, zullen al zijn lichten schitteren. Wanneer je in de buurt bent mag je niet nalaten even binnen te wippen om ons te komen groeten. We tonen je dan de plaatsen waar we dag aan dag hard werken om julle het mooiste en het beste jeugd-weekblad te bezorgen.

Binnen enkele weken kunnen we nog meer inlichtingen geven over ons nieuw tehuis. We hopen van harte dat ons nieuw huis er een is waar ieder van jullie zich eveneens dadelijk

THUIS ZAL VOELEN!



De proefrit werd gedaan met een van mijn zusters, die voor dit doel bestemd was...



De klant was uiterst tevreden en ondertekende onmiddellijk het verkoopcontract.

De volgende dag verliet ik de Amazonestraat. Ik had trek naar de vrijheid en verre, aangename tochten...



Ik had nog geen twintig meters gereden of ik voelde dat ik m'n meester gevonden had!

M'n meester was een uitstekend chauffeur: beslist maar toch zacht, vlug maar voorzichtig.



(Wordt voortgezet.)

EEN ONSTUIMIG-TEMPERAMENT

WIE een onstuimige natuur heeft, weet niet wat kalmité en gematigdheid is. Hij schijnt op een vulkaan te dansen en denkt er nooit aan dat hij de gave heeft rustige mensen zenuwachtig te maken. Een onstuimige jongen gaat steeds als een echte wervelwind door het huis en slaat met de deuren dat de muren er van trillen.



1. — Men zegt van je, dat je een echte wervelwind bent?
2. — Je geeft de indruk dat je reeds aan het doel wenst te zijn nog eer je vertrokken bent en gedaan te hebben alvorens je begint?
3. — Je trappelfoot van ongeduld als iemand je rustig en langzaam iets uitlegt?
4. — Je danst werkelijk van de ene kant van het huis naar de andere en bent nooit stil?
5. — Je vertrekt als een pijl uit een boog alvorens men je de laatste instructies heeft gegeven?
6. — Je hebt nooit het geduld te wachten tot iemand uitgepraat is. Je onderbreekt de spreker?
7. — Je bent boos als men je tot kalmité aanmaant?
8. — Om je vreugde uit te drukken omhels je je familieleden zo stormachtig dat ze haast omvallen?
9. — Alle voorwerpen die broos zijn lopen groot gevaar als jij in de omgeving bent?
10. — Je handelt over het algemeen steeds alvorens je nadenkt?
11. — Wanneer men je op straat ziet voorbij schieten kan men zich niet recht en reden afvragen « Waar brand het »?
12. — Laat je vertrek de indruk na van kalmité na de storm?

Totaal

ALFONS STEWARD

DOOR

P.Bet

Een privé compagnie vraagt flinke jonge mensen voor 't baantje van steward.

Dat is waarachtig een kolfje naar mijn hand!

LUCHT-
VAART
COMPAGNIE

Je mag een proeve doen, jonge vriend. Je stapte onmiddellijk in om een zieke steward te vervangen...

EVEN LATER...

Heb je alle instructies goed begrepen?

Ho ja, dat is in orde!

Heeft iedereen zijn veiligheids-gordel vastgemaakt?

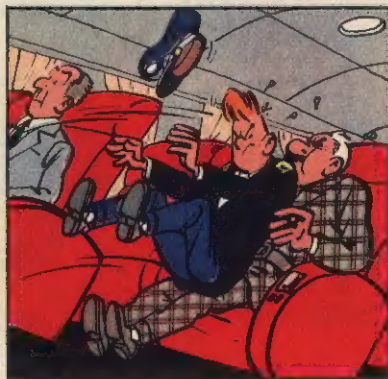
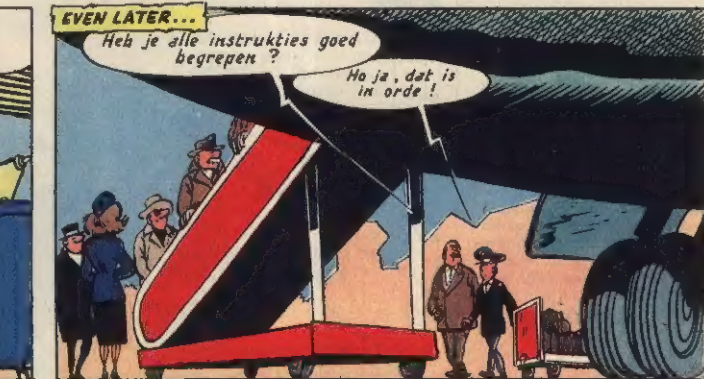
We vertrekken!

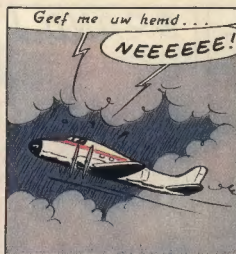
ROOONNN

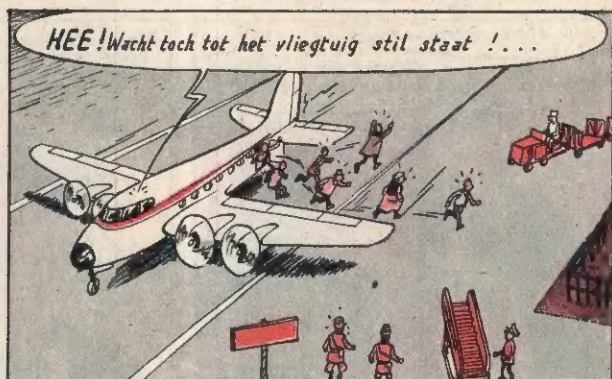
De maatschappij wonst u een aangename reis, mijnheer!

Ik haal een kopje koffie voor u. Dat zal u goed doen!

Een snelle bedie... Pardon.









WAAR MOET DAT HEEN MET AL DIE AUTO'S?

In de Verenigde Staten houdt men er van ieder probleem om te zetten in duidelijke cijfers en hier gaat dat een voorbeeld. Bij de aanvang van dit jaar telde de States 168 miljoen inwoners; in 1940 waren er 131 miljoen. De bevolking stijgt dus in een bliksemsnel tempo. Er is echter iets anders, iets wat de autoriteiten meer zorg baart: het feit dat het aantal auto's nog vlugger stijgt! Thans zijn er zo wat 75 miljoen automobilisten in de Verenigde Staten en men voorziet dat dit leger in 1967 of 1968 zal aangegroeid zijn tot 100 miljoen. Voordien echter is men in het stadium getreden waarop één Amerikaan op twee zijn wagen bestuurt. Hier ligt nou juist de knoop. Een Amerikaan op twee zit achter het stuur van een wagen, maar... is hij daarvoor wel geschikt?...

Inderdaad, een heleboel mensen mogen geen wagen besturen: kinderen, grijsaards, gebrekkigen, zieken. Bovendien beschikt het gezondheidsdepartement van de States over een indrukwekkend aantal dossiers van mensen die geen wagen mogen besturen, omdat zij niet goed zien, slecht horen, aan geestesstoelingen lijden of al te graag drinken. Wanneer men al de personen die niet zouden mogen rijden en die gekend zijn, optelt en dit cijfer vergelijkt met het cijfer van de automobilisten, dan stelt men vast dat 71 % van het aantal automobilisten dat rijdt in de Verenigde Staten gevaarlijk is.

KAN MEN ER IETS AAN VERHELPEN?

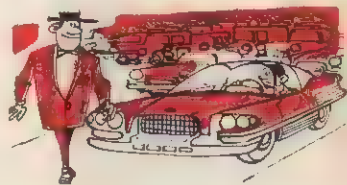
NA een diepgaande studie van de politierapporten over de ongelukken op de

wegen van de Verenigde Staten, werkte de commissie voor veilig wegverkeer een programma uit dat alle weggebruikers moet beschermen.

Het eerste punt op dit programma is de «operatie voetgangers». Het grootste aantal slachtoffers wordt tussen de voetgangers gemaakt, althans in de U.S.A. In sommige agglomeraties bestaat de helft van het aantal slachtoffers van de weg uit voetgangers. Het is daarom dat de voetganger thans wordt opgevoed. Specialisten terzake hebben ontdekt dat een ontstellend aantal voetgangers volledig ongeschikt is voor het moderne wegverkeer. Het aantal auto's steeg voor hen veel te snel. Zij lopen nog over de straat gelijk zij dat vijftien of twintig jaar geleden pleegden te doen. Dat is thans echter hoogst gevaarlijk.

Twee derde van het aantal slachtoffers tussen de voetgangers zijn mensen boven de 45 jaar. Betekent dit dat deze generatie door de elementen voorbij gestreeld werd? Misschien. In ieder geval is het niet alleen in Amerika dat de voetgangers onvoorzichtig zijn! Ook bij ons zijn er nog veel mensen die de straat oversteken zonder ook maar eens rechts of links te kijken.

Ook in Europa stijgt het aantal auto's iedere dag en we zullen binnen afzienbare tijd voor dezelfde problemen staan als Amerika. Zorg er inlusen voor, vrienden, niet bij de slachtoffers te geraken. Trek je kijkers open als je over de straat gaat!

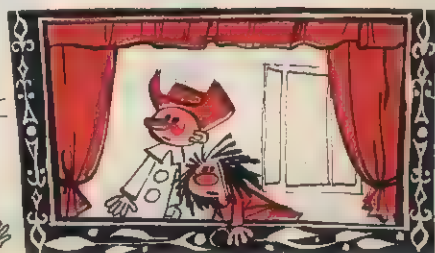


BRUSSEL WORDT EEN GROOT MUSEUM

zal een wedstrijd uitgeschreven worden voor de «beste film van alle tijden» en ook een wedstrijd voor de tien beste films uit de geschiedenis van de cinema. Van 21 tot 27 april krijgen we een internationale wedstrijd van experimentele films. Je ziet, men heeft de zaken groots opgevat! Niet alleen de film is aan de eer, maar ook de oude, trouwe poppenkast. Inderdaad, we krijgen ook een festival van poppenkastspelen. Iedere donderdagnamiddag kan je vertoningen van Belgische poppenkastspelen bewonderen, bovendien zijn er drie internationale vertoningen voorzien op 17 mei, 26 juli en 27 september. We zullen je deze

data later nog wel herinneren. Tijdens deze voorstellingen kan je o.m. Trnka bewonderen. Misschien zegt deze naam je nog niets. Trnka is een wereldberoemd artiest, schilder en creator van marionetten en illustrator. Hij is een Tsjech en heeft het kinderhoekje van het Tsjechoslowaaks paviljoen versierd. Hij is eveneens de pionier van de film met marionetten. Deze films zijn heel mooi en je zal er veel pret aan beleven.

Mak je dus gereed voor de lente. Organisees nu reeds je uitstapjes naar de Expo en organiseer ze zodanig dat je er het meest profijt van haalt.



ALLEN NAAM DE EXPO58

Die kunst zal een grote plaats innemen op de Wereldtentoonstelling '58. Dat vertelden we je reeds vorige week. In enkele regels kunnen we echter geen volledig overzicht geven van al de artistieke manifestaties van de Expo. We mogen in ons landje de beste toneelgroepen verwachten en de beste lyrische zangers, evenals de meest beroemde balletten ter wereld. We krijgen o.m. de opera van Wenen op bezoek, de balletten Moissew en die van Bolsjoiteater van Moskou, de balletten van de opera van Parijs, enz...

We vernamen iets dat vele lezers zal genoegeen doen en waarover we reeds een woordje repten in de Postiljon van vorige week, nl. dat de Venzelswaaiers, de Thorgroep van Torhout, die onlangs in Groot-Brittannië met veel sukses optraden, de bezoekers van de Wereldtentoonstelling op een staaltje van hun kunnen zullen vergasten.

Van 20 mei tot 13 juni krijgen we het wereldfestival van de film. Tijdens dit festival zullen oude films vertoond worden en

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE FRANSE KROON OP EEN ENGELS HOOFD

PHILIPS VI van VALOIS en zijn zoon Jan II, bijgenaamd de Goede, hadden hun koninkrijk op prachtige, heroieke wijze en met felle tegenstand aan de rand van de afgrond gebracht. Karel V de Wijze, zoon van Jan II, zou niet vechten. Hij was daarvoor te ziek. Bescheiden en stil, met geduld en wijsheid trachtte hij de potten die zijn voorgangers hadden gebroken weer te lijmen. Zijn zoon zou echter krankzinnig worden.



I. — KAREL V EN DE BRETOEN

KAREL V, bijgenaamd de Wijze of de Geleerde, hield van mooie geleerde manuscripten. Hij reed niet te paard, maar ontdekte een prachtige ruiter, nl. Bertrand du Guesclin. Hij was een Bretoen, verstandig, sluw en dapper. Karel V benoemde hem tot oppermaarschalk en vertrouwde hem de oorlog tegen de Engelsen toe. En de dappere Bretoense ridder palmde het ene Engelse bezit in na het andere en toen hij in 1380 stierf, bezaten de Engelsen in Frankrijk nog slechts Bordeaux en Calais.



II. — DE GRIJSAARD EN DE LIJKWADE

KAREL V stierf ook in 1380 en hij liet zijn zoon, Karel VI, een charmante jongen van twaalf jaar, een land na waarin vrede en rust heerste. De jonge koning was 24 jaar toen hij een expeditie maakte naar Bretagne. Het was erg heet, in het veld van Le Mans kwam een grijsaard gekleed met 'n lijkwaad uit een struik, greep het paard van de koning bij de teugel en zei: «Prins, je bent verraden!» Toen verdween hij. De koning viel in zwijm en toen hij ontwaakte... was hij krankzinnig.

III. — JAN ZONDER VREES

NOG dertig jaar zou Karel VI op de troon blijven, maar wie zou het regentschap waarnemen? De koningin, Isabeau van Beieren, waarover men in de geschiedenis heel wat boze dingen heeft gezegd, duidde de lichtzinnige Lodewijk van Orleans, broeder van de koning aan. Lodewijk had echter een rivaal, zijn kozijn Jan zonder Vrees, hertog van Bourgondië en graaf van Vlaanderen. Deze laatste zorgde er voor dat Lodewijk van Orleans in 1407 vermoord werd. Toen ontstond er een hardnekkige strijd tussen de Bourgondiërs, aanhangers van Jan zonder Vrees, en de Armagnacs, aanhangers van de zoon van Lodewijk van Orleans. In de straten van Parijs waren de getrouwen van Jan zonder Vrees de baas...



IV. — AZINCOURT

IN Engeland was intussen Hendrik V op de troon gestegen. Hij was 25 jaar, mooi en sterk. Hij wou de kroon van Frankrijk en in 1415 ontschepte hij met 30.000 krijgers te Harfleur. Hij ontmoette het leger van Karel VI te Azincourt en versloeg het. Hij was dus meester van Frankrijk en dikteerde in 1420 de vrede.



V. — CATHARINA

DE krankzinnige koning van Frankrijk gaf de hand van zijn dochter Catharina aan de Engelse koning en duidde hem als troonopvolger aan. Hendrik V zou echter de kroon niet dragen, want hij stierf een beetje vroeger dan Karel VI. In 1422 Toen werd zijn zoon Hendrik VI, een baby van een jaar, uitgeroepen tot koning van Frankrijk en van Engeland. «De koning is dood! Leve de koning!»

DE ZWARTE KLAUW

Enak ontdekte in de tuin van Petronius een zonderling voorwerp.

ALEX GRUPT HET MANUSCRIPT EN ROLT HET OPEN...

Op het kerkhof van de Arillaweg nabij een vriend zult u het voorwerp vinden dat u zoekt.

Wat betekent dat?... Bedoelt men het geheimzinnig wapen?... Wie heeft die rol hier in een boomtak gehangen?... We moeten Petronius onmiddellijk verwittigen!

Petronius is naar senator Flavius gegaan om te zien of deze laatste ook een litteken heeft

Dat is waar... He, tuinier, zag je iemand in de omgeving van de ingang zwerven?

Neen, heer, maar ik ben hier nog maar pas toegekomen...

Goed. Zeg me dan waar het kerkhof van de Arillaweg juist ligt.

Dat is niet ver van hier. Als u buiten gaat de eerste weg rechts en dan links naar boven toe. Het kerkhof is daar, cypresen omringd. U zult het wel zien.

EN EVEN LATER...

We hadden misschien op Petronius moeten wachten...

De tuinier, die bij de ingang van het park blijft, zal hem wel zeggen waar we zijn... Daar is het kerkhof!

LANGZAAM EN EEN BEETJE SCHUW GAAN ONZE VRIENDEN BINNEN...

Het is hier erg somber...

Inderdaad. En die "vriend" verbergt zich goed...

Ho kijk! Daar ligt een plunje...

Verdraaid!

Kom, we gaan terug

Nag een ogenblikje... Dit kledingstuk werd daar met oorzak gelygd. Hierom!

Het werd door klauwen aan stukken getrokken... Het is een verschuurde toga. Dat voorspelt niets goeds!... Jij maakt de ronde van het kerkhof naar rechts en ik ga links. In orde?

Ja.

ZE GAAN IEDER VAN HUN KANT MEEL VOORZICHTIG VOORT. ZE SPEUREN AANDACHTIG IN ALLE HOEKEN EN KANTEN EN PLOTSELING...

ALEX! KOM VLUK!

HIER KOMEN DE OPLOSSINGEN VAN ONZE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG

JE bent erg benieuwd, he? Wel, hier gaan dan de juiste oplossingen. Wanneer je ze vergelijkt met de antwoorden die je zelf hebt gegeven op iedere vraag, weet je meteen of je een kans hebt bij de gelukkige winnaars te zijn. Binnen enkele weken publiceren we de lijsten van de winnaars. Je moet nog een beetje geduld hebben, want onze correctors hebben nog heel wat werk voor de boeg, eer zij ons kunnen zeggen wie de overwinnaar is van deze vreedzame strijd. Opgelet, daar gaan we!

HET GEHEIM VAN HET PIEREWIT-EILAND

EERSTE PROEVE

Winnaar vond Kuifje de fles?

Antwoord: 1947 - voor onze Hollandse lezers 1949 - juni, 9.

TWEDE PROEVE

Welke van de drie vloeistoffen moest Kuifje gebruiken?

Antwoord: Aziën.

DERDE PROEVE

De tekst van de twee delen van de boodschap: Je kan de schat vinden door te graven in het noorden van het eiland onder de zwarte vlag.

De kleine Johannes zei:

O, het was prachtig mooi in dien vijver! Waarom kun je dan nu niet meer doorheen gaan? Nu? vroeg Johannes...

Pierewit-Eiland.

De schrijver: Frederik Van Eeden.

De titel van het boek: « De Kleine Johannes ».

VIJFDE PROEVE

Ter hoogte van welk groot land bevonden ze zich?

Antwoord: Brazilië.

Het **ANTWOORD** dat de deelnemers met hetzelfde aantal punten zal schiften:

4 4 KM. 0 1 9 M.

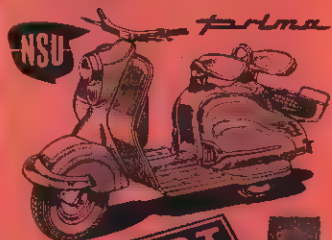


Nog een beetje geduld! De correctors werken onverpoosd en weldra krijgen jullie de lijst van de winnaars van Onze Grote Prijsvraag!

Ben je bij de winnaars?



FIAT 1100



GEVAERT FILM



VLOTTENDE VESTINGEN

DE NEDERLANDSE KRANT VAN DE DAVEN

GEREED VOOR DE STRIJD

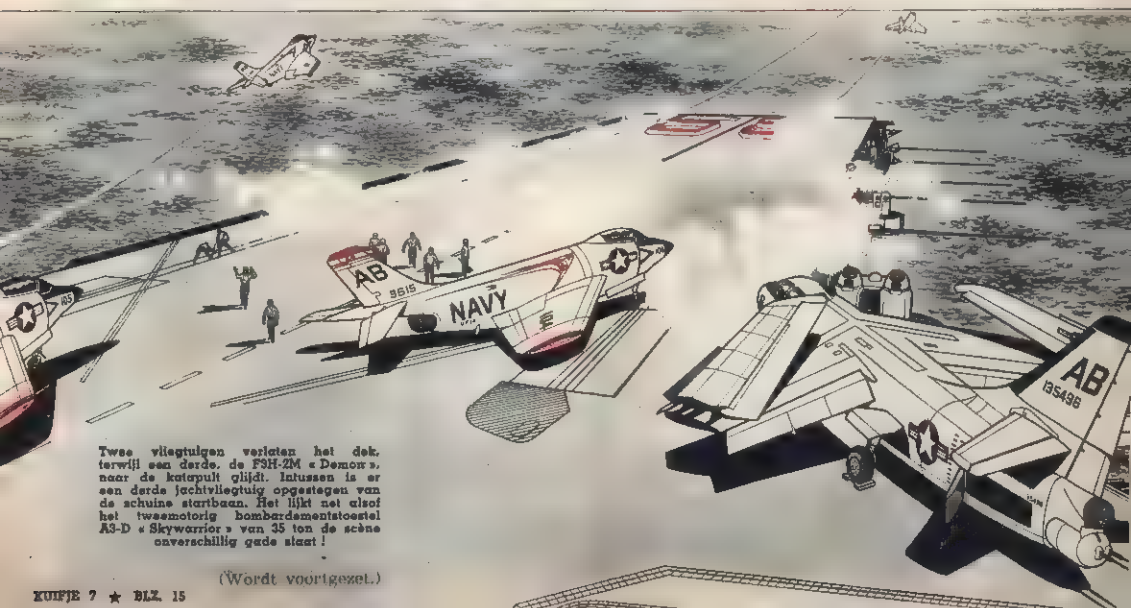
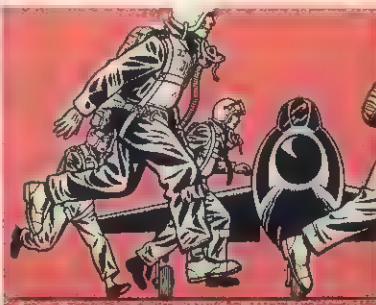
De zee is kalm. De «Forrestal» klieft rustig door de golven... Plotseling weerklinkt er een stem door de luidsprekers op het dek: «Opgelet! Opgelet! Ontnuim de startbaan, maak alles klaar voor het opstijgen...». En de piloten krijgen dit bevel: «Piloten, naar de vliegtuigen!». Uit de kiel worden de vliegtuigen met geplooid vleugels door de liften naar boven gebracht. Ze worden aan dek geschoven en daar stappen de piloten in hun toestel.

De «Forrestal» beschikt over vier krachtige stoomkatapulten en is niet meer verplicht zich in de wind te keren, om het normaal opstijgen van de vliegtuigen toe te laten. Met geplooid vleugels rijden de jachtvliegtuigen naar de katapulten, hun straalmotoren hullen. Een dofte schok, een

reusachtige, witte rookzuil stijgt op en een jachttoestel wordt door de bakboord-katapult gelanceerd. Dit toestel heeft de uiterste rand van het dek nog niet bereikt als de stuurboord-katapult eveneens een toestel in de lucht slingert. Intussen halen de liften nieuwe toestellen uit het ruim. De katapulten van de schuine piste komen eveneens in actie.

Het groot dek van de «Forrestal» is 342 m lang en 83 m breed, d.w.z. de breedte van twee grote pakketboten samen.

Op de illustratie links zie je het jachttoestel FI-3 «Fury» in de lift. Onderaan reppen de piloten zich naar hun toestel. Een van de piloten zit in zijn cockpit en werpt een laatste blik op de boordinstrumenten. Een werktuigkundige maakt zich klaar om de «hood» te sluiten.



Twee vliegtuigen verlaten het dek, terwijl een derde, de F3H-2M «Demon», naar de katapult glijdt. Intussen is er een derde jachtvliegtuig opgestegen van de schuine startbaan. Het lijkt wel alsof het tweemotorige bombardementstoestel A3-D «Skywarrior» van 35 ton de scène onverschillig gade slaat!

(Wordt voortgezet.)



OPERATIE

Dan is binnen gedrongen in een loods van de «Liberta»



HET LICHT DAT DOOR DE VENSTERS VAN DE LOODS VALT, MAAKT EEN Vliegtuig Zichtbaar DAT DAAR OPGEBORGEN STAAT.



Een tweemotorig militair toestel, zonder herkenningsteken... Dat is vreemd... Er is hier niets anders te bespeuren...



Maar hoe geraak ik weer buiten?... Kisten op elkaar stapelen om een venster te bereiken... Laat ons dat beproeven.



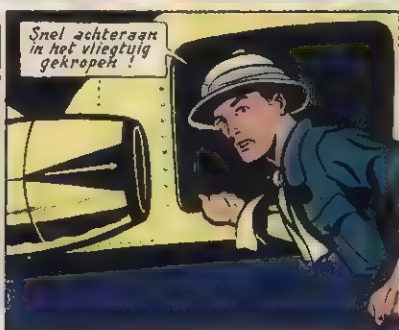
PLOTSELING HOORT DAN STEMMEN NADEREN...

Weldra zal N'Golo de macht in handen nemen, en dan zullen wij het makkelijk hebben...

Ja, het zal niet lang meer duren... De raketten zijn bijna klaar...



ZE KOMEN! IK HEB MAAR EEN SCHUILPLAATS: HET Vlieg- TUIG!



Snel achteraan in het vliegtuig gekrept!



MAAR WANNEER HJ IN HET Vliegtuig DRINGT, BEMERKT DAN IN DE SCHADUW EEN LANGE STAALEN BUIS, DIE ZACHTJES GLINSTERT...

EEN RAKET!



Ik heb me vergist! HIER worden de proefnemingen met raketten gedaan, en niet in Canada!... En dit vliegtuig zal de raket overbrengen naar de lanceerbasis...



Verdorie! Komt daar niet iemand aan boord?... Zouden ze weten dat ik hier ben?... Maar ik zal me niet zo plug gewonnen geven!



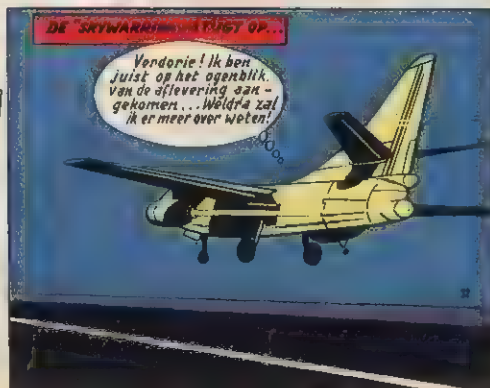
DAN WACHT DE GE-DEURDEN MET KLOPPEND HART AF...

ENKELE MINUTEN GAAN VOORBIJ...

DE POORTEN VAN DE LOODS WORDEN GEOPEND...

DE REAKTIE-MOTOREN HUILEN...

EN...



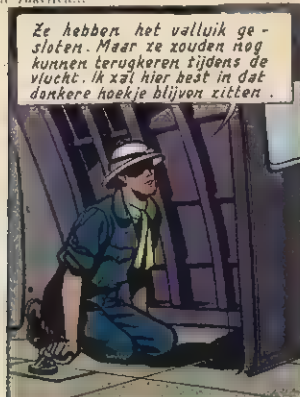
DE "SKYWARREN" VERIJGT OP...

Verdorie! Ik ben juist op het ogenblik van de aflevering aangekomen... Weldra zal ik er meer over weten!

JUPITER

TEKST en TEKENINGEN
VAN A. WEINBERG

Hij vermoedt dat deze maatschappij betrokken is in de zaak van de bacteriologische raketten...



Ze hebben het vullijk gesloten. Maar ze zouden nog kunnen terugkeren tijdens de vlucht. Ik zal hier best in dat donkere hoekje blijven zitten.



INTUSSEN STUJT DE MACHINE...



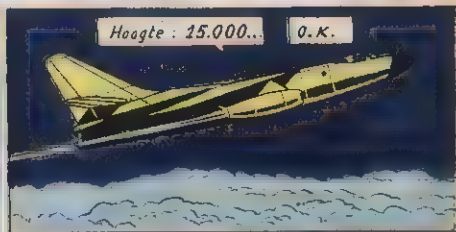
... ALTUDD MAAR HOGER...



Lieve hemel! Ik voel me onpasselijk worden: gebrek aan zuurstof!



EN DE "SKYWARRIOR" BLIJFT STUIGEN...



Hoogte: 15.000... O.K.



Lucht! Lucht! Zal dat vliegtuig nog blijven stijgen?



Wij hebben het lanceerpunt "U" bereikt. Laat de raket los!

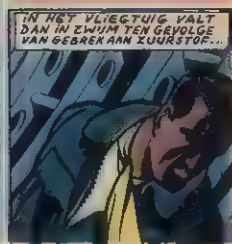


EEN LUIK WORDT AUTOMATISCH GEOPEND IN DE ROMP... EN MET EEN DOF GEBROM START EEN RAKET EN BOORT DOOR DE NACHT...

Verdorie! Ze vuren een raket af van uit dit vliegtuig! Ik stik!



DE RAKET ONTPLOFT IN EEN GROENE VUURGLOED...



IN HET Vliegtuig VALT DAN IN ZWIM TEN GEVOLGE VAN GEBREK AAN ZUURSTOF...



Tekst van
J.M. Chartier

Geïllustreerd
door
Ref

DE RODE DRAAK

Marc Larcher heeft nu alle deien van de puzzle en zou er kunnen aan denken de schat, die ergens op een eilandje verborgen is, op te graven. Zijn vennoot Mulligan heeft echter intussen de « Bora-Bora » verlaten...

HET was een stille straat van een voorstad in het noorden van Los Angeles. Ze was smal en links en rechts een groot aantal winkels van Chinese of Japanse ambachtelui. Slechts zelden reed er een wagen door die straat en reeds van ver zag men « De Rode Draak » in Chinese lettertekens op gelakt hout geschilderd.

Verborgen achter een fruitstalletje observeerde Marc een tijdlang de gevel van de « Rode Draak ». Het uur van het middageten was voorbij en de laatste klanten, handelaars uit de wijk, verlieten het restaurant dat er helemaal niet verdacht uitzag. In de buurt was geen enkele wagen geparkeerd. De zeeman besloot dus zijn schuilplaats te verlaten. Hij meende dat hij alle voorzorgen had genomen, maar hij was zenuwachtig en hij sloot de hand krampachtig om zijn geladen revolver. Hij duwde de deur open en stond in het schemerduister van

een kleine eetzaal die nog somberder leek omwille van de donkere houten lambrizing, versierd met gouden dranken. De lucht was er drukkend en bezwarend van een flauwe keukengeur. Aan de kleine tafels bedekt met rafia zat geen enkele klant en er stond ook niemand achter de zware toonbank, waarop een grote Boeddha met raadselachtige glimlach troonde. Marc deed enkele stappen. Zijn keel was door angst toegesnoerd.

— Sir?

Hij schrok en draaide zich bliksemsnel om. In een donkere hoek werd een zware voorhang geruisloos opgelicht en een Chinees op vilten pantoffels kwam buigend nader. Hij was dik en had korte ronde ledematen. Instinkmatig had Marc zich met de rug tegen de toonbank gezet, zijn hand liet zijn wapen niet los.

— Een van mijn vrienden heeft me hier rendez-vous gegeven.

- Mr Mulligan misschien?
- Dat is juist. Waar is hij?
- Wilt u me volgen, sir?
- Neen.

Het breed en uitnodigend gebaar dat de Chinees maakte in de richting van een donkere gang, stakte halverwege.

— Heel goed, antwoorde hij met een brede glimlach.

— Ik verkies het dat mijn vriend Mulligan naar hier komt, verklaarde Marc, een beetje verwonderd om zijn eigen bruskheid en wantrouwen.

De Chinees boog opnieuw en zei:

— Ik ga hem halen. Wees niet ongeduldig.

De dikke, zware silhouet verdween in de duisternis van de gang en de voorhang viel neer. Marc Larcher bewoog niet. Er was geen deur achter de toonbank, niets anders dan een rij planken waarop porseleinen kopjes en theepotten gerangschikt waren. Van die kant moest hij dus geen verrassing vrezen. Indien hij zich even over de toonbank had gebogen, zou hij niet zo gerust geweest zijn, want dan zou hij het valluk bemerkt hebben dat toegang gaf tot de kelders. De zeeman zette zich met de rug tegen het zware meubel en wachtte. Hij had de indruk dat iemand hem gadesloeg en dat maakte hem nog zenuwachtiger. Het hard reiliet van het hout drong hem in de schouders en als gehypnotiseerd staarde hij naar de zware voorhang die, naar hij meende, bewoog. Hij gaf er zich geen rekenschap van dat het valluk achter de toonbank langzaam centimeter na centimeter en zonder gekreup of gekreun openging, zelfs het hout kraakte niet. De stilte werd eensklaps verbroken door het gedempt geluid van een bewogen gesprek dat in de gang gevoerd werd. De zeeman spijste het oor, maar dat was tevergeefs, want de conversatie werd in het Chinees gevoerd. Hij was zich echter plotseling bewust van een gevaar achter hem, hij wou zich omkeren maar het was te laat... Een brutale pijn verpletterde zijn nek. Het was net of zijn hooft zou barsten. Zijn benen werden week. Hij spande zich in om zijn revolver uit zijn zak te halen, maar reeds werd hij vastgegrepen en iemand duwde hem een in chloroform gedrenkte prop watten onder de neus. Hij stikte haast, sloeg de armen in de lucht en viel achterover. Enkele seconden nog streed hij tegen de bewusteloosheid, dan moest hij zich overgeven en zonk weg in een diepe, donkere nacht.

EEN schril licht boorde doorheen zijn gesloten oogleden en kwelste het netvlies. Heel langzaam ontwaakte Marc uit zijn bewusteloosheid en naar gelang hij tot zichzelf kwam, werd hij zieker. Rond hem hing nog een akelige chloroformgeur en dat kon zijn maag niet verdragen. Als met tegenzin opende hij de ogen en hij meende eerst dat het de zon was die boven zijn hoofd danste en hem verblindde. Ten slotte gaf hij er zich rekenschap van dat het slechts een naakte, elektrische lamp was die aan de zoldering heen en weer slingerde. Zij wierp een schril wit licht in de kleine plaats waarin Marc stevig gekneveld op de grond lag...

— Marc!

Hij deed een grote inspanning en kon zich op zijn zijde wendelen. Toed ontwaarde hij Mulligan, die net als hij gekneveld was. De Amerikaan leunde tegen een van de beschotten waarvan de vochtigheid afdroop en zag groen van schrik. Pas toen zag Marc dat de wanden van plaatijzer waren net als de vloer trouwens, en dat alles zacht schommelde.

— Waar zijn we? vroeg hij geïntregerd.

— Op zee... Op een kleine cargo.

Marc beelde. Zijn hoofd woog zwaar, deed pijn en zijn mond was nog gevuld met de bittere smaak van het verdovingsmiddel. Toch trachtte hij zijn verwarde gedachten weer enigszins te ordenen...

— En... en de «Rode Draak»?

— In de kelder van de «Rode Draak» zijn we slechts enkele uren gebleven, antwoorde Mulligan, die alles behalve fier was over zijn gedrag. 's Nachts heeft men ons in een zak gestopt en in een camion geladen die op een binnenpleintje geparkeerd was. We reden ongeveer een uur en werden dan aan boord van een motorboot gebracht. Deze laatste voer met ons naar deze cargo, die waarschijnlijk een goed eind van de kust voor anker lag. Ik heb onze reis kunnen volgen, daar de zak waarin ik was opgesloten gescheurd was...

Marc kon zich niet langer goed houden en riep woedend:

— Ik veronderstel dat we in handen van de Samoerai van de Zwarte Zon gevallen zijn, en dat alles omdat jij je zo idioot hebt gedragen!

Ik kon het aan boord niet meer uithouden, antwoorde de Amerikaan, maar hij verdedigde zich slechts zwak. De Japanners hadden na veel opzoekingen de schuilplaats van de «Bora-Bora» ontdekt. Zij volgden me, net zoals: ze jou geschaduwd hebben. Nauwelijks was ik in de «Groene Papagaai» toen ik aan de telefoon geroepen werd. Iemand verzocht me in jouw naam naar de «Rode Draak» te gaan. Daar men voelde dat ik de zaak wantrouwde, zei men nog dat het om Burns ging. Toen ben ik gegaan... De baas van het restaurant nodigde me uit hem naar zijn appartement te volgen. Daar werd ik opgewacht door vier kerels die me in de rug overvielen. Ze hebben me overmeesterd en gekneveld. Ze schenen echter nog op iets te wachten... Eindelijk rinkelde de telefoon. Een stem zei hen dat zij op jouw beurt aangekomen was in de «Groene Papagaai». Een van hun spionnen schaduwde je van bij je vertrek van de «Bora-Bora». De kerels die me bewaakten plantten een revolver in mijn nek en dwongen me je rendez-vous te geven in de «Rode Draak». Ik had geen keuze. Ik wou je op het einde van de boodschap verwittigen, maar het gesprek was reeds afgesneden. Je bent dus in dezelfde valstrik gelopen als ik...

— Ja, inderdaad, maar ik wist dat de zaak verdacht en zeer gevaarlijk was.

Marc gaf geen verdere uitleg meer, want er klonken stappen in de gang. Een sleutel werd in het slot gestoken en de deur ging open. Drie Japanners kwamen binnen. De twee eersten waren de officieren van de cargo. Ze droegen een uniform en ze waren gewapend. De derde man was klein, kaal geschoren, droog, en men kon onmogelijk zeggen of hij jong of oud was. De kleur van zijn gladgeschoren schedel en van zijn gelaat was opmerkelijk blank voor een Oosterling. De glimlach die om zijn dunne lippen zweefde, was in tegenspraak met de koude blik van zijn twee vinnige ogen.

— Het doet me genoeg en te verwelkomen, gentlemen, zei hij. Ik weet echter niet of dit genoeg gedeeld wordt door u, want het is mogelijk dat onze conversatie een pijnlijke wending krijgt.

— Genoeg gepraat, onderbrak Marc brutaal. Wie bent u?

— Ik ben de chef van de geheime Japanse organisatie «De Samoerai van de Zwarte Zon»...

Volgende week:

IN DE KLAUWEN VAN DE VIJAND

DE AVONTUREN VAN t PRINSKE

door W. VANDERSTEEN

Hm! Nee, dat kan werkelijk niet!!!



Luister even, Hoogheid! Zwwzww!!!



Begrepen, Kolonel! Ik ga al!



DE ZEESLAG VAN ST. GEORGE'S DAY

DOOR DINO ATTANASIO



November 1917. De eerste wereldoorlog duurt reeds drie jaar. De haven van Zeebrugge, die door de Duitsers is bezet, beschermt achter haar halfronde pier van 2.470 m een zeer belangrijke groep onderzeeërs.

Op zekere dag in het hoofdkwartier van de Engelse vice-admiraal Keyes.



Weer acht koopvaardijschepen gekelderd in het Kanaal deze week!



We hebben totnogtoe zes miljoen Brt. ton verloren. Onze invoer werd tot de helft gereduceerd.

Het zal zo verder gaan, zolang de vijand rechtover ons beschikt over die vervloekte haven van Zeebrugge.



Ha, konden we de navengeul maar blokkeren en al de boten in hun schuiloord gevangen zetten!

Dat is onmogelijk want de zeedijk wordt verdedigd door een indrukwekkend artilleriegeschut, en in de bunkers bevinden er zich ten minste duizend manschappen!



Vegener deze katastrofische situatie, beradmt vice-admiraal Keyes, een duitschiel plan.



Zo, u droomt er van de «Thetis», de «Intrepid» en de «Iphigenie» met cement geladen in volle nacht tot zinken te brengen in de haven?...



Ze zouden er misschien geraaken indien de kunstmatige mist hen aan de schijwaerpers van de vijand kan onttrekken.



De Duitse batterijen zullen ze in de grond boren alvorens ze de haven kunnen bereiken.

Tenzij marine afdelingen op de kust ontscheven om de batterijen tot zwijgen te brengen.



De Duitse versterkingen zouden onze landingstroepen vlug in zee werpen.

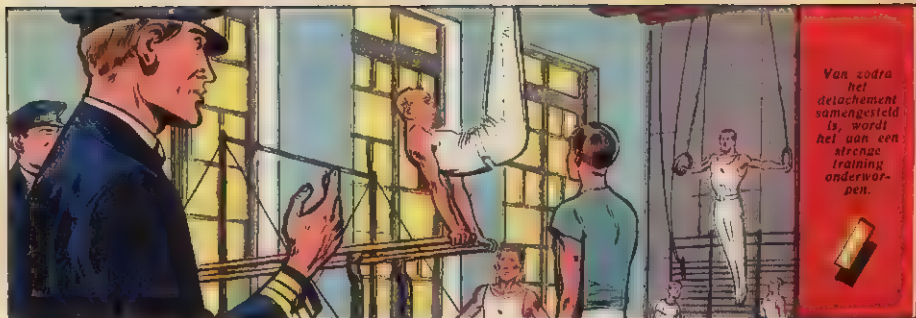
Niet noodzakelijk. Een van onze on-zeërs zou hun aankomst kunnen beletten, indien we de pier tijdig kunnen vernielen.



Dit plan vraagt uiteindelijk de goedkeuring weg van de algemene legerstaf.



De 1.800 mannen die voor deze onderneming nodig zijn, worden in alle marineafdelingen uitgekozen voor hun beroeps- en sportieve eigenschappen.



Van zodra het detachement samengesteld is, wordt het van een strenge training onderworpen.

Wanneer ze ingeeoefend zijn, vernemen de mannen eindelijk welk het doel is.



Zo, jongens, jullie weten wat we van jullie verwachten: veel moed en zelfopoffering. Jullie lopen een groot risico niet heelhuids terug te keren.



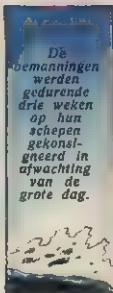
Indien iemand aarzelt, of niet zelfzeker is, mag hij zich nog terugtrekken. Zij die wensen te vertrekken moeten de arm opsteken.



Niet één van de 1.800 dapperen trok zich terug.



De bemanningen werden gedurende drie weken op hun schepen gekonsigneerd in afwachting van de grote dag.



Wanneer zullen de weersomstandigheden eindelijk gunstig worden?



Het is niet makkelijk alle voorwaarden te verzamelen: maanloze nacht, lichte mist zonder regen, kalme zee en kalme wind die naar de kust toewaait.



Op de vooravond van St. George's Day, de patroon van Engeland, 22 april 1918.



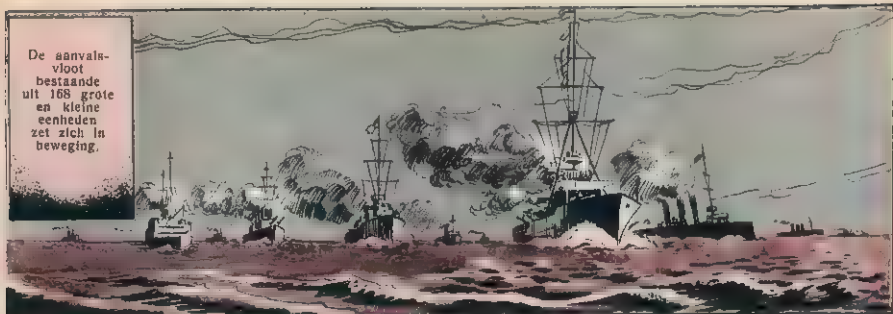
Alle manschappen aantreden op de brug!



We lichten het anker binnen één kwartier. Dat iedereen vers linten aantreкке om de besmetting van de wonden te voorkomen.



De aanvalsvloot bestaande uit 168 grote en kleine eenheden zet zich in beweging.



Op 20 mijlen van de kust wordt er even gestopt om de overvloedige bemanning van de cementschepen op te pikken.

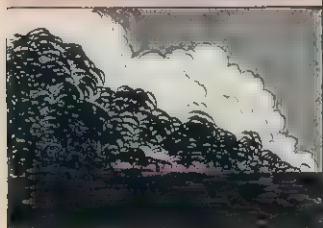


Kommandant, de mannen weigeren het schip te verlaten! Waarom moeten wij weg, en de anderen niet? We willen ook aan de raid deelnemen.

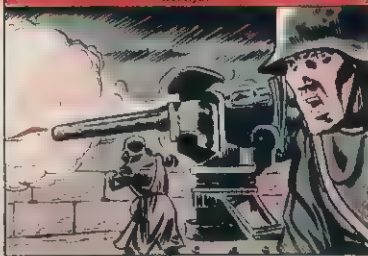


Goed, jongens! Jullie mogen allen mee naar Zeebrugge!

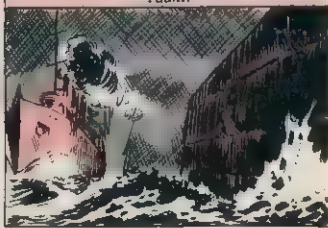
Kort voor middernacht maakt de vloot zich klaar om onder dikke kunstmatige rookwolken de haven van Zeebrugge te naderen.



maar plots vuren alle Duitse batterijen tegelijk.



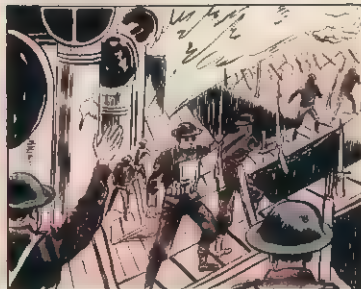
Het troepentransportschip «Vindictive» wordt door verschillende voltreffers geraakt.



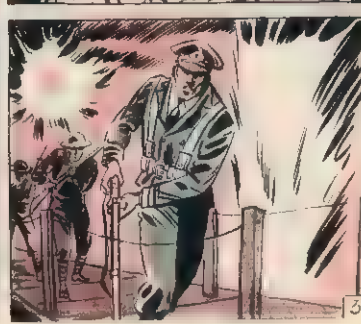
Door een gelukkig toeval slaagt de «Daffodil» er in de «Vindictive» vooruit te duwen en vast te houden.



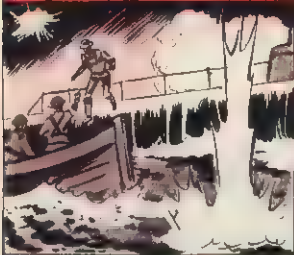
Slechts twee loopbruggen van de vesting zijn nog bruikbaar. Ze werden uitgeworpen.



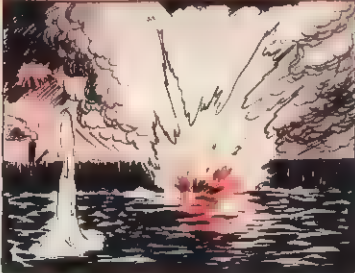
Kapitein Adam springt vooruit aan het hoofd van zijn manschappen tussen de granaten en het vuur van de vlammenwerpers.



luitenant Sandford doet met de mannen zijn onderzeeër «C 3» tegen de pier terecht komen.



De ontplofing veroorzaakte een bres van veertig meter!



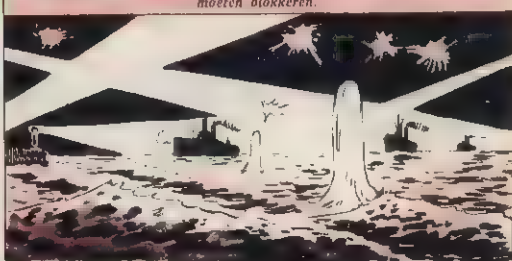
Door de schroef van zijn reddingsboot wegens dienst, en de dappere Sandford wordt verplicht te roeien onder een hagel van kogels in het licht van de Duitse schijnwerpers.



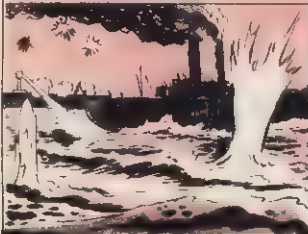
Terwijl het gevecht zijn hoogtepunt bereikt op de zeezijde...



Naderen de drie cementschepen de ingang van de vaargeul die ze moeten blokkeren.



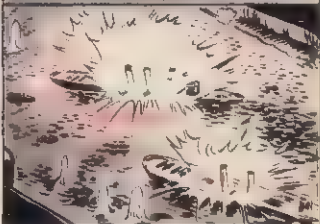
De schroef van de «Thetis» komt op 300 meter van het doel in de versperingsnetten terecht...



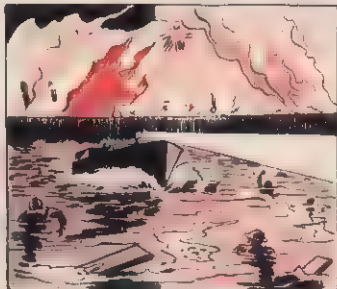
Onder het vuur van de kanonnen leidt kapitein Sneyd met zijn schijnwerper de twee andere schepen om hen zijn lot te besparen.



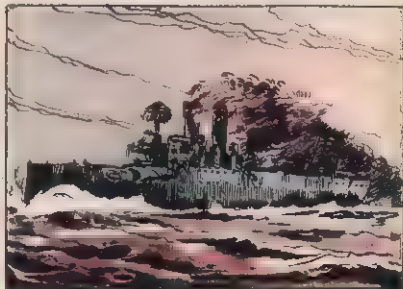
De «Intrepid» en de «Iphigenia» slagen er in, het midden van de vaargeul te bereiken en brengen er hun springstoffen tot ontplofing.



De operatie die amper een uur heeft geduurd, is geslaagd. De Engelsen trekken zich terug. De motorsloepen varen in het heuse vuur rond om de schipbreukelingen en de gekwetsten op te pikken in een minimum van tijd.



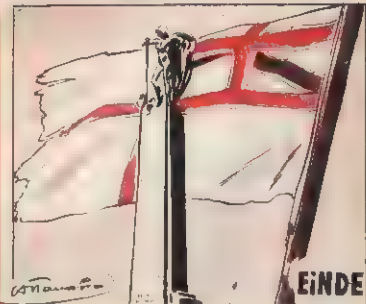
Als men hoop op oud ijzer slaagt de glorieuze «Indictive» er in met zijn brug vol doden en gewonden onder het kommando van kapitein Carpenter Dover te bereiken.



176 geeneuvelden, 412 gekwetsten, 40 vermisten of gevangenen een destroyer verloren en twee verkenningboten. Dit was de bilan van het roemrijk gevecht.



De opstopping van de haven van Zeebrugge blijft naar het woord van admiraal Fourrier een van de mooiste wapenfeiten van de Britse Marine.



Volgende week : ADRIEN de GERLACHE.

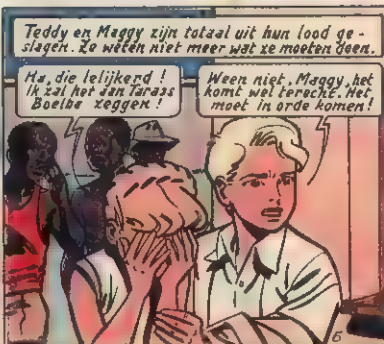
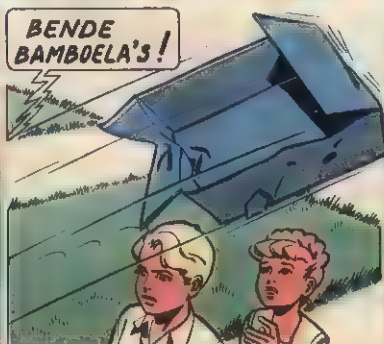
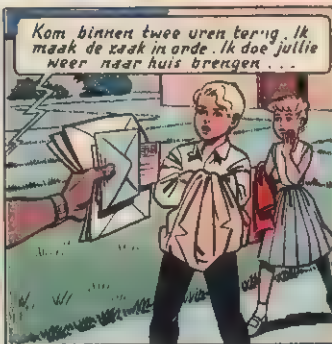
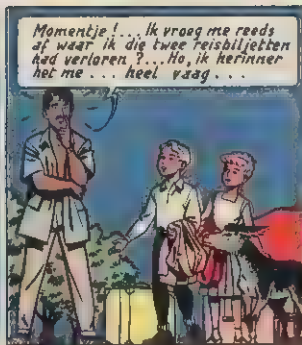
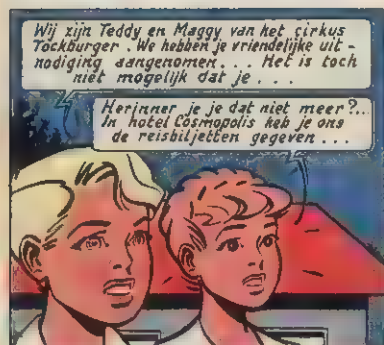
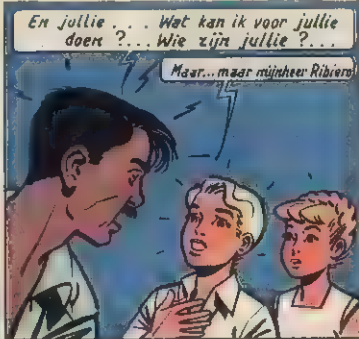
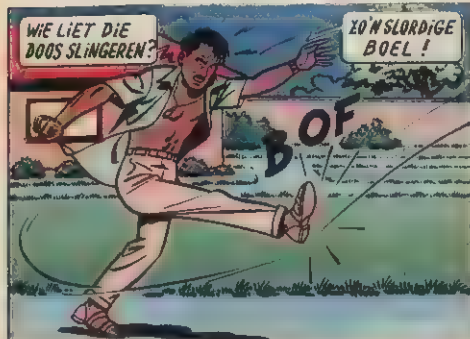


VERBODEN ZONE



TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Onze vrienden hebben de uitnodiging van mijnheer Ribiero aangenomen en komen te Irumu aan. Ze begeven zich naar de villa van de ontdekkingsreiziger, waar deze zijn tocht voorbereidt...



DE OVERWINNAAR

PERRY FARSEN sprong met de lenigheid van een roofdier naar het net en ving de krachtige passing-shot van Ted Larn op. Hij won daarmee de tweede set van de finale van een internationale tenniswedstrijd, die te Parijs werd betwist. De twee rivalen liepen naast elkaar van het veld, wreven het zweet van hun voorhoofd en gingen dan op een bank zitten om enkele minuten te rusten. Een beetje hoger, vlak onder het bord waarop de uitslagen vermeld stonden, brachten de cameramen en de reporters van televisie en radio commentaar uit op de laatste set. Er was heel veel volk in het stadion en de match werd met veel belangstelling gevolgd.

Op de eerste zij, vlakbij het net, zaten twee mannen helemaal alleen en ze schenen zich te vervelen. De ene wendde zich tot zijn gezelschap en zei:

— Ik denk dat hij zal winnen, Sam!

— En ik denk dat hij de match zal verliezen.

Sam Fletcher zei dit op een rustige toon. Hij had de twee handen diep in de zakken gestopt van zijn grijze regenmantel, die hem blijkbaar nooit verliet. De rand van zijn hoed had hij naar voren geslagen om de ogen tegen de zon te beschermen. Er speelde een kleine glimlach om zijn lippen.

— Ik ben er natuurlijk niet zeker van, het is slechts een veronderstelling. Ik zou met meer overtuiging kunnen spreken, indien ik gedurende een of twee minuten zijn raket in de hand kon houden...

— Ik begrijp er niets van...

— Heeft geen belang. Daaraan ben ik gewoon.

Het spel was opnieuw begonnen. Ze tennisten sneller en hardnekkiger. Ted Larn gaf gedurende enkele tijd de indruk dat hij zijn achterstand wou inlopen. Hij nam grote risico's, o.m. door de tweede bal van zijn service zo hard weg te slaan dan de eerste. Hij slaagde er in drie spelen achter elkaar te winnen. Toen was het net alsof hij zijn zelfvertrouwen en zijn koelbloedigheid verloor en hij maakte een paar fouten die men alleen van een beginnende verwacht. Perry Farsen had het onweer koel over zich laten heen gaan, dan scheen hij er alles op te zetten om een gelijk spel af te dwingen en slaagde daar heel spoedig in.

Sam volgde Perry Farsen oplettend. Hij verloor hem geen moment uit het oog, zelfs niet als hij van de ene kant van het tennisveld naar de andere kant liep om van plaats te veranderen. Plotseling fronste hij de wenkbrauwen. Achter hem spraken enkele



Verhaal van J. Peyrat — Geïllustreerd door Jan Grahn

toeschouwers met belangstelling over de match.

— Wat een knap speler! zei een jonge vrouw. Men zou zeggen dat hij nooit iets anders doet dan tennisspelen. Hij is er voor in de wieg gelegd, en nochtans is dit slechts een match voor liefhebbers.

— Ja, ja, liefhebbers! Iedereen weet wat dit de dag van vandaag betekent. Ze worden er rijkelijk voor betaald, antwoordde een man ironisch.

— Hoe weet je dat?

— Maar dat is toch voor niemand een geheim! Iedereen weet dat zij een zekere vergoeding ontvangen voor hun verplaatsingen, voor hun kleren en wat weet ik meer. Waarvan zouden die kampioenen anders leven? Kijk, Perry Farsen b.v. heeft toch geen andere bestaansmogelijkheid en hij is bovendien een vaderlandloze...

— Papa, vaderlandloos, wat wil dat zeggen?

— Vaderlandloos is iemand die geen vaderland meer heeft.

— En waarom heeft hij geen vaderland meer?

— Ho, dat is te moeilijk om uit te leggen.

— Jij bent niet vaderlandloos, papa?

— Neen, dat ben ik niet en ik tennis ook niet.

— Waarom tennis jij niet?

— Ik heb daarvoor geen tijd.

De kleine jongen scheen de grenzen van het vaderlijk geduld goed te kennen, want hij stelde geen verdere vragen meer. Sam Fletcher mompelde: — Dat is toch niet zó moeilijk te leggen...

— Wat zeg je? vroeg zijn

DE OVERWINNAAR

INTUSSEN werd de match voortgezet. Ted Larn had twee games gewonnen : 5-3. Hij had de service en liep naar het einde van het tennisveld, liet zijn bal een of twee keren terugkaatsen en sloeg hem dan in de richting van de andere speelheft. Het was mis want de bal kwam tegen het net terecht en rolde naar de zijkant. Farsen keek verstooid naar de jongen die achter de kleine, witte bal aanholde, die tot vlak voor de plaats van Sam Fletcher rolde. De ogen van Farsen kruisten deze van Fletcher. In de blik van deze laatste stond echter niets te lezen. De tweede bal ging eveneens in het net en de toeschouwers lachten hun teleurstelling. Fletcher keek rustig toe, er speelde nog steeds een flauw glimlachje om zijn lippen, en er lag een glans in zijn staalharde ogen. Hij bekeek Farsen die op zijn raket leunde en schijnbaar tegen de vermoedheid moest worstelen. Hij draaide het hoofd niet om en mompelde tussen de tanden en zonder dat zijn lippen bewogen :

— Nu is het onze beurt om te spelen, Fred. Hou je gereed !

— O.K. ! Dat begrijp ik. Ik heb trouwens genoeg van dat tennisspel.

De fysionomie van de tennispartij was thans helemaal gewijzigd. Farsen speelde nonchalant en had zijn ritme totaal veranderd. Ted Larn kon zijn achterstand inlopen : 5-5. Iedereen was er van overtuigd dat Farsen zou reageren, maar hij deed het niet. Hij gaf de indruk dat hij het spel zo lang mogelijk wou rekken. Hij won zijn service, maar liet ook Larn een service winnen. Sam Fletcher sloeg Farsen nog steeds opletterend gade. Tijdens de rust-

poos verwisselde Farsen zijn raket. Diegene waarmee hij de tijd gespeeld had, gaf hij aan een van zijn verzorgers. Hij terde deze verzorger iets in het oor. Dan herbegon het spel.

Sam keek echter niet meer naar de tenniskampioenen. Heel zijn aandacht ging nu naar de verzorger, die een plaatsje had gezocht naast een scheidsrechter. Farsen speelde opnieuw buitengewoon goed en het publiek juichte hem geestdriftig toe. Een fantastische smash werd op 'n daverende ovatie onthaald. Toen stond de verzorger op en liep rustig en met de raket van Farsen onder de arm naar de uitgang van het stadion.

— Volg hem, Fred, zei Sam. Sper hem de weg af aan de uitgang en vertrouw hem toe aan onze makkers die buiten in de wagen wachten. Trek je handschoenen aan, neem de raket en open de steel. Ik ben er van overtuigd dat je daarin iets zullen vinden dat ons heel erg interesseert. Tracht die zaak vlug op te knappen en kom dan terug.

Fred knikte slechts en verdween. Farsen rekte de partij zo lang mogelijk. Toen het aan beide kanten 10-10 was, was Fred terug en ging opnieuw naast Sam Fletcher zitten.

— Het is gedaan. Ik vond een film in een onslag waarop het nummer 114 staat.

— Hij was heel zeker van zichzelf, te zeker zelfs. De volgende keer zullen ze geen liefhebber meer nemen. Goed gespeeld, Fred. goed gespeeld !

Perry Farsen wou deze set verliezen. Hij deed alsof hij totaal uitgeput was en Ted Larn had niet veel moeite om te overwin-



nen : 12-10. De beide rivalen hadden hun kwartier rust goed verdiend. Het was toen dat Sam opstond en met de handen diep in de zakken van zijn grijze regenjas naar de kleedkamers van de tennismen liep.

— Volg me, zei hij tot Fred.

Sam liep langs de omheining en verliet de tribunes. Toen hij in de kleedkamer van Perry Farsen binnentrad, poestte deze zijn tanden. Hij was alleen en staarde dromerig voor zich uit. Sam naderde en lei zijn hand op de schouder van Perry Farsen. Deze laatste beefde.

— Je speelt heel goed, maar je bent onvoorzichtig. Een kampioen zoals jij zou zich niet mogen interesseren voor plannen van atoomduikboten, en hij zou deze plannen vooral niet in zijn raket mogen laten. Sedert zes maanden volg ik je en doorsnuister ik je koffers. Ik had zes maanden tijd nodig om te begrijpen... maar nu ben je gesnapt !

— Ik weet het, ik herkende je daar straks reeds. Ik kan winnen, maar ik ben ook een goed verliezer. Dit kampioenschap had ik echter graag gewonnen. Het is

steeds mijn droom geweest, mijn droom als tennisspeler. Indien ik alles vooraf had geweten, zou ik de partij reeds in de derde set gewonnen hebben, maar ik wou op de terugkomst van mijn verzorger wachten. Ik was niet heel gerust in de zaak...

— Ik heb er niets op tegen dat je deze match wint, integendeel. Ik houd er echter aan de eerste te wezen om je te feliciteren, begrijp je me ?

— Goed, ik dank je, zei Farsen.

Toen riep een van de inrichters van de wedstrijd :

— Farsen, ben je klaar ?

Perry Farsen wandelde kalm en vol zelfvertrouwen naar het tennisveld. Fred wierp Sam een vragende blik toe.

— Alles gaat opperbest, antwoordde Sam Fletcher, een agent van de tegenespionage. Het is gedaan. Wij zullen hem hier opwachten. Lang zal de match niet meer duren.

Hij ging naast Fred op een bank zitten en fluisterde :

— Perry Farsen is een knap tennisspeler, maar een roekeloze spion !

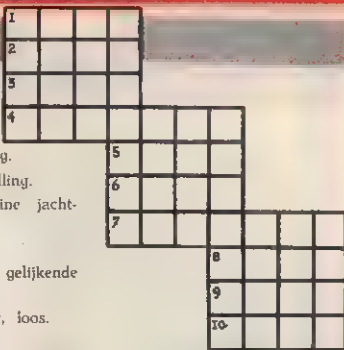


SPEEL MEE

DE TOVERTRAP

NOGMAALS een tovertrap: dus van boven naar onder dezelfde woorden invullen als van links naar rechts, zoals je trouwens reeds weet.

1. Stengels van uitgedorst koren.
2. Gemeente in Gelderland (Nederland) met 13.357 inwoners.
3. Italiaans schilder (1575-1642).
4. Regenjas.
5. Modern voertuig.
6. Tijdperk, jaartelling.
7. Soort van kleine jachthond.
8. Bijenzwerm.
9. Op de struis gelijkende vogel.
10. Doortrapt, sluw, loos.



HEB JE EEN GOED GEHEUGEN?

BEKIJK onderstaande tekening aandachtig, verberg ze dan en zeg wat er in ieder vakje staat. Je kan er een gezelschapspelletje van maken. Samen met je vrienden bekijk je de tekening, je verbergt ze en nu schrijft iedereen dat, wat hij onthouden heeft, op een briefje.



RAADSELHOEKJE

Men voelt het maar men ziet het niet. Soms is het aangenaam maar vaak is het erg vervelend.



(De wind.)

Hoog geboren, laag geschoren.
Heeft tussen twee stenen zijn naam verloren!



(Het koren.)

Er zit een mannetje op het dak,
Het rookt een pijp maar geen tabak.
Van steen is zijn huid en zwart zijn mond;
Nu is hij vierkant en dan eens rond.

(De schoorsteen.)

NATUURKUNDE

Meester: Fritske, wat gebeurt er als het water in ijs verandert?

Fritske: Dat weet ik niet, meester.

Meester: En gj. Fonske, weet gj het?

Fonske: O ja, mester, dan kost het vijf frank per wafel!

WAT 'N GRAP!

Naar onze beschelden mening heeft de tekenaar een loopje genomen met de geschiedenis. Inderdaad, dit moet, volgens hem, Napoleon I voorstellen na de slag van Austerlitz... Wij leiden 10 fouten en jij?



BIJ DE TANDARTS

— Louis, wees een man. Bijt op je tanden en doe je mond open!

(Ingezonnen door Walter Tuijten, Lier.)

HET SIGARENKISTJE

De kanarievogel is dood en hij wordt door Suske voorzichtig in een sigarendoos gelegd en, met vaders hulp, onder een appelboom in de tuin begraven.

— Vader, vraagt Suske, denk je dat onze kanarievogel in de hemel komt.

— Dat denk ik wel, Suske.

— Maha, ik zou graag het gezicht van sint Pieter zien want die zal denken dat er sigaren in het kistje zitten!

GEEN GROOT VERLIES!

Een heer wil een krant kopen maar bemerkt dat hij z'n portefeuille vergeten heeft.

— Neem de krant mee, zegt de krantenverter, ik krijg het geld morgen wel.

— En als ik morgen dood ben? vraagt de heer.

— O, het verlies zou niet groot zijn, antwoordt de krantenverter nuchter.



OPLOSSING VAN DE TOVERTRAP VOLGENDE WEEK



Ton en Tinneke

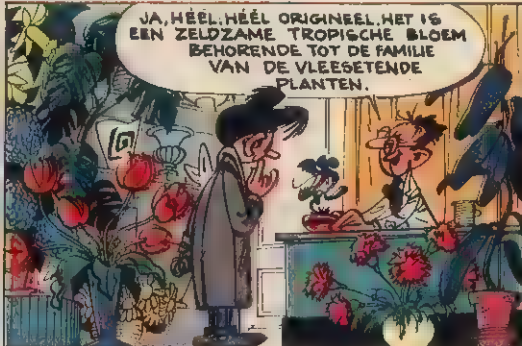
DOOR Franquin



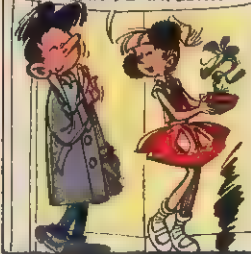
TINNEKE VROEG ME TE DINEREN. ECHT LIEF VAN HAAR. IK ZAL EEN MOOIE BLOEM VOOR HAAR KOPEN....



JA, HEËL HEËL ORIGINEEL. HET IS EEN ZELDZAME TROPISCHE BLOEM BEHORENDE TOT DE FAMILIE VAN DE VLEESGETENDE PLANTEN.



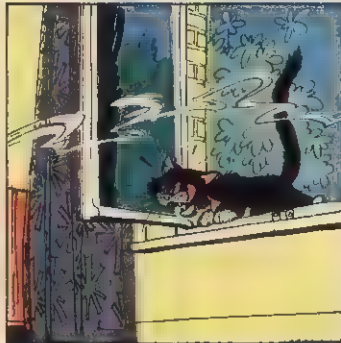
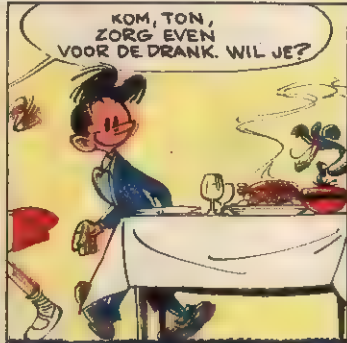
WAT 'N MOOIE BLOEM! IK BEN ER ECHT BLIJ MEE, TON. IK ZET ZE IN HET MIDDEN VAN DE TAFEL....



HMM! EEN HEERLIJK KIPPETJE! IK WATERTAND REEDS....



KOM, TON, ZORG EVEN VOOR DE DRANK. WIL JE?



WAAR IS DE KIP?

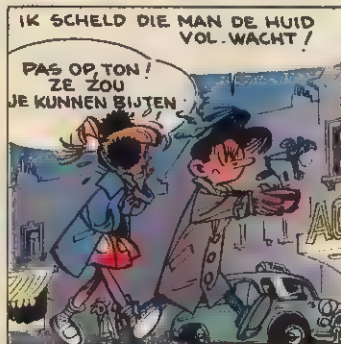
OEI!

HET IS EEN VLEESGETENDE BLOEM!



IK SCHELD DIE MAN DE HUID VOL. WACHT!

PAS OP, TON! ZE ZOU JE KUNNEN BIJTEN.



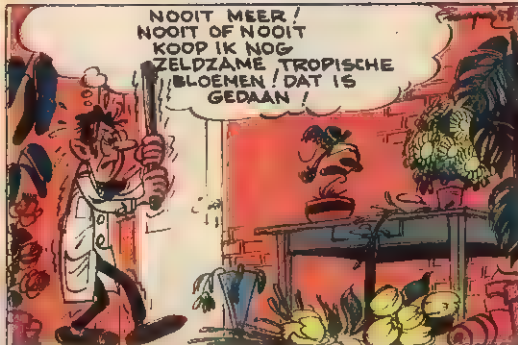
JA, EEN HEERLIJK GEGRADEN KIPPETJE... WERD IN ENKELE SEKONDEN OPGEGETEN DOOR DIE BLOEM!

WE DINEREN IN DE STAD....! OP UW KOSTEN!

JA, NATUURLIJK! DAT SPREEKT VANZELF!



NOOIT MEER! NOOIT OF NOOIT KOOP IK NOG ZELDZAME TROPISCHE BLOEMEN! DAT IS GEDAAN!





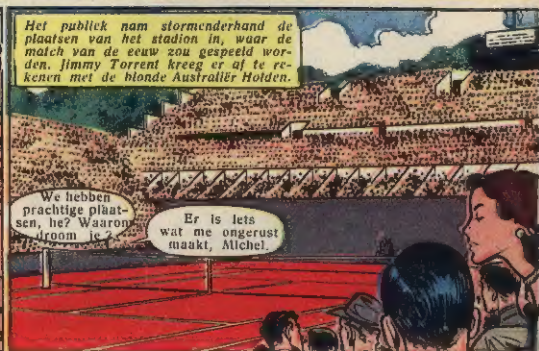
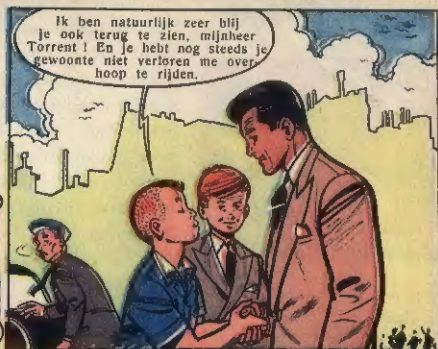
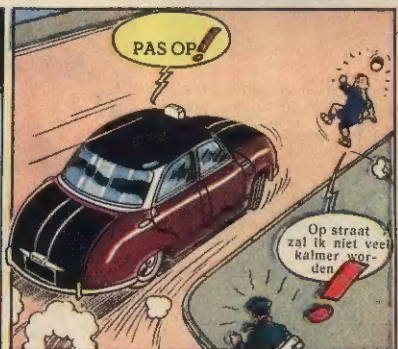
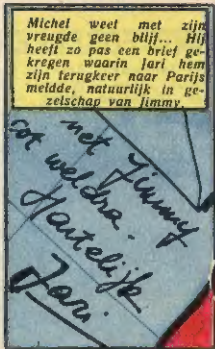
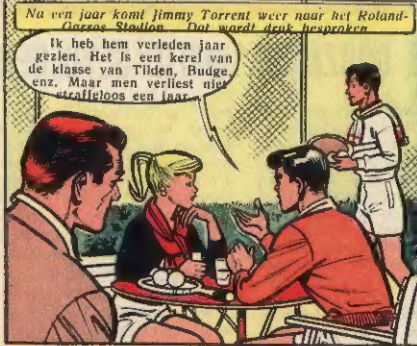
JARI EN DE KAMPIOEN



door RAYMOND REDING

Dank zij Jari heeft Jimmy Torrent opnieuw belangstelling voor de tennissport. Hij heeft zijn aanvraag ingediend om aan de grote internationale matches te mogen deelnemen...

In sommige wijken van Parijs weet men nuchters beter...



DE DIEF KWAM WEER

EEN kleine variatie op het gekende liedje. Te Buffalo in de U.S.A. pleegden gangsters een gewapende bankoverval. Ze hielden de bedienden in bedwang, roofden het geld en konden ongehinderd vertrekken. Zes dagen nadien kwam een van hen terug om een bankrekening te laten openen. Die man had waarachtig lef! Een bediende herkende de gangster echter en gaf het alarm. De politie vatte de dief bij de kraag en deze kon meteen z'n rekening... sluiten!



IN Japan werd de vijftigste verjaardag gevierd van een industrie, die een belangrijke plaats in het economisch leven van dit land inneemt, nl. de paarslenk-tuur. Op 80 km van de kust van Tokio werden kultuurparels in zee gestort. Dit symbolisch gebaar moest bewijzen dat Japan slechts cultuurparels van de allerbeste kwaliteit uitvoert.

Haarborstels voor kaalkoppen



EEN warenhuis van New York pakte uit met wat men noemt originele geschenken: ultra-lange zame zandlopers om weerbarstige eieren hard te koken, draaiende vorken om het eten van spaghetti te vergemakkelijken, scharen voor linkshandigen, enz... enz... Het meest origineel cadeautje dat men in het warenhuis vinden kon, was een zachte haarborstel... voor kaalhoofden. Of deze geschenken naar waarde worden geschat, blijft toch een open vraag!

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leasemap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIJFE »: 13^e jaargang. Lombard Uitgeverij, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1900.16. — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 6, Brussel. — Heliograf : De Drukkerijen C. Van Cortenberg, 290-292, Van Volkenlaan, Vort-Brussel. — KUIJFE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3663 — Grijs 655.389 — Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. — CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIJFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND : Congo : KUIJFE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.) Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 1^{re} Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne. Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Ver. Staten en Canada
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	\$ 2,00
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	\$ 4,00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	\$ 7,00

Oplage gekontrolleerd door Devel.



KLEINE OORZAKEN, GROTE GEVOLGEN

ENKELE weken geleden vertelde de Postiljon waarom de auto's in Groot Brittannië links rijden. De Britse Automobiellclub heeft voor een paar dagen een andere verklaring gegeven voor dit fenomeen en wij willen ze jullie niet onthouden. Volgens de Engelse automobiellclub zouden wij, mensen van het Vasteland, het aan Napoleon te danken hebben dat het verkeer rechts geregeld is. Inderdaad, Napoleon Bonaparte had de gewoonte zijn

leger aan de rechte kant van de wegen te doen marsjeren. Wie niet op dat leger wilde botsen was verplicht hetzelfde te doen, d.w.z. ook rechts van de weg te blijven. Maar het leger van Napoleon zette nooit een voet op het Britse eiland en kwam ook niet in Zweden en daardoor... bleef het verkeer er links.

Of dit nu de juiste verklaring is weten we niet. In ieder geval is ze interessant!

EEN STANDBEELD VOOR BENJAMINO GIGLI?

HET stadsbestuur van Recanati richtte een oproep tot heel de wereld om geld te sturen voor een standbeeld voor de onlangs overleden tenor Benjamino Gigli. Benjamino werd te Recanati geboren en begon er zijn loopbaan als kerkzanger. Spoedig moest hij echter de vreemde in want reeds tijdens z'n leven waren z'n medeburgers en stadsgenoten niet bereid geld voor hem uit te geven. Niemand is sant in eigen land!

ARME FORELLEN!

EEN tankwagen gevuld met 10.000 liters «grappa», een vurige Italiaanse sterke drank, raakte los, kantele en rolde langs een heiling in de Isarco, een Alpenrivier. Daar barste de grote tank open en de grappa mengde zich met het water van de rivier. Een paar uren later kon men de forellen met de hand scheppen : ze waren stomdronken.



LIJKDIENST VOOR LAIKA

LAIKA, de ruimthond die zoals je weet zijn laatste adem uitblies in de grote Sportnik, kreeg te Coimbra, in Portugal, een plechtige lijkdiens. De studenten in hun traditionele zwarte kap-

mantels wandelden achter een lijkwagen door de straten van de stad en honderden honden van alle ras volgden de processie. We vragen ons af of deze studenten-grap niet ietwat wansmakelijk is?

WIST JE DAT ?

● Ebbenhout is afkomstig van een Indische dadelboom die een zwarte schors en zwart hout heeft.

● Toen de havenarbeiders van San Francisco in 1931 staakten, gooide de politie met handgranaten die gevuld waren met... jeukpoeder!

● Arizona heeft een 60 meter lange brug uit versteenend hout, die bekend is als de Agaterbrug.

DE TIEN FOUTEN VAN HET PRENTJE

De sigaret van de soldaat van Napoleon, de snor van Napoleon Bonaparte, de verrekijker en het pistool U.S. van de generaal, de torpedo, het vliegtuig, de Duitse helm, de tank, de telegraafdraden en de prikkeldraad.

ANTWOORD OP DE TEST BEN JE ONSTUIMIG?

12 JA : Ja, jij bent een echte wervelwind! Je hebt de levenslust en de vitaliteit in pacht, we vinden je sympathiek maar een beetje vermoedend.

VAN 8 TOT 11 JA : Je onstuimigheid heeft zijn goede en zijn slechte kant. Je bent geestdriftig, spontaan en openhartig, maar soms al te driftig en te onbeheerst. Tracht in het vervolg een beetje kalmer te zijn.

VAN 4 TOT 7 JA : Jij hebt een onstuimige natuur, maar je weet je te beheersen.

VAN 1 TOT 3 JA : Je bent soms een beetje wild, maar gelukkig niet iedere dag.

0 JA : Jij bent een kalme, rustige natuur en je werkt op de onstuimigen in als een koud stortbad.



DE KANALEN VAN MARS



ACHT duizend personen van alle nationaliteit hebben reeds kapitalen geïnvesteerd op de planeet Mars, aldus verklaarde Toraji Kisjida, sekretaris van een

Japane ruimtevaartmaatschappij. Voor 100 Belgische franks kan je op Mars 40 ha grond kopen. Er is nog veel plaats, onnodig je te haasten!

De geleerden interesseren zich de laatste tijd weer erg voor de zg. Marskanalen. Volgens de laatste berichten is er ernstig sprake van, een ballon voorzien van telescopen, enkele tientallen kilometer hoog te sturen, om die kanalen van een beetje dichter te kunnen observeren. Werden deze kanalen op Mars gevormd door de erosie, of zijn ze het werk van mensenhanden? Dit laatste is zeer onwaarschijnlijk. Nog een beetje geduld, spoedig weten de geleerden er ons meer over te vertellen.

EEN LEUK TELEFOONTJE

JENSON, een fietshandelaar uit Kongerslev, in Denemarken, hoorde de telefoon rinkelen en haakte af.

— Hallo, u spreekt met de koning, zei een stem aan het andere eind van de draad.

Jenson, niet op z'n mond gevallen, antwoordde doodbedaar:



— En u spreekt met president Ike.

— Neem me niet kwalijk, zei de onbekende, ik heb beslist een verkeerd nummer opgebeld. Ik belde Kongerslev 14.

Nu was Jenson toch bepaald nieuwsgierig. Hij sloeg er het telefoonboek op na en ontdekte Kongerslev 14, het nummer van de pagemeester van de koning. De onbekende was dus wel degelijk koning Frederik geweest!

**Binnen twee weken komen
LAMBIK, SUSKE en WISKE
terug met
HET GOUDEN PAARD**

door **WILLY VANDERSTEEN**

Je zult tranen lachen !...

PARADE-KANONNEN SPOORLOOS VERDWENEN



DRIE Britsen soldaten werden veroordeeld omdat zij in de kazerne van Gillingham in het graafschap Kent, twee antieke parade-kanonnen hadden gestolen en verkocht aan een ijzerhandelaar. Deze laatste had de kanonnen gesmolten, zodat er geen spoor meer van bleef. De diefstal was reeds verschillende maanden gepleegd toen hij ontdekt werd. Hoe dat mogelijk was? Wel, deze parade-kanonnen worden slechts bij feestelijke gelegenheden gebruikt om de traditionele salvo's af te vuren!

DOE HET NIET NA!



DEZE scène werd geknipt uit de Finse film « Tot Morgen » en geloof me, hier kwamen geen trucjes bij te pas. Tarmo Manni, de held van de film, bewijst hier dat hij niet van een kleintje vervaard is en vertrouwen heeft in de schutterskwaliteiten van zijn drie gezellen. Men plaatste een fles op zijn hoofd, hij nam er een in elke hand, de drie scherpschutters laadden hun karabijn. Drie schoten knalden tegelijkertijd en de drie flessen vlogen aan stukken zonder dat Tarmo Manni een vin had verroerd! De foto werd genomen op het moment dat de drie flessen aan scherven vlogen.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...





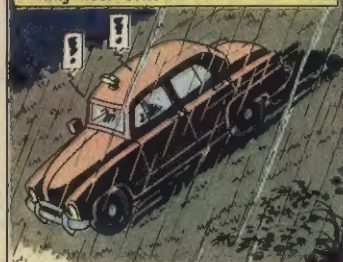
S.O.S. METEOREN !

door E.P. JACOBS

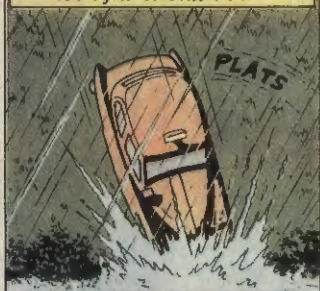


Mortimer rijdt per taxi naar Jowy. Onderweg heeft de chauffeur heel wat moeilijkheden. Een grote schaduw springt plotseling vlak voor de auto op de weg...

Ernest werpt snel het stuur om en kan de hindernis vermijden. De taxi rijdt hotsend en botsend langs een met gras begroeide helling naar beneden.



... en komt met de neus in een vijver terecht ...



Mortimer en de chauffeur slagen er na heel wat moeite in zich uit de taxi te bevrijden. Zo beraadslagen.

Wie zitten leuk in de penarie! En dat alles omwille van een eddime hond... Ik meen althans dat het een hond was!

Als het werkelijk een hond was, betekent dit dat we dicht bijeen wonen zijn en dus op spoedige hulp mogen rekenen...



Inderdaad, mijnheer. Luister, ik ga terug naar boven om de omgeving te verkennen. U blijft bij de wagen en claxoneert nu en dan... Kwestie van met elkaar in contact te blijven.

All right. Ga maar!



Ernest klimt naar boven. De grond is glibberig. Hij laat zich leiden door de diepe sporen nagelaten door de autobanden...

Die regen houdt maar niet op!



Weidra staat hij op de steenweg ...



Hier sijpten we... En dat zijn de sporen van Louis, die reed als een gek... Aarde? Een aardeweg? Hij heeft dus de grote baan verlaten?

OHE! ALLES GAAT BEST! Ik kom zo dadelijk terug!



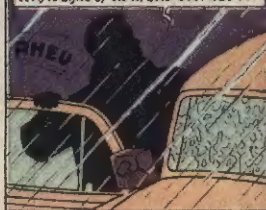
Met de ogen op het spoor van de autobanden gericht, gaat Ernest verder.

Voor de dramme, waarreed dat uitkwamen heen?

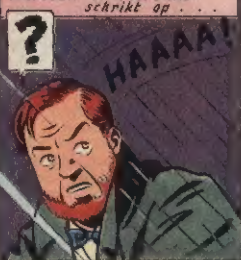


Zoals afgesproken, claxoneert Mortimer met regelmatige tussenpozen Meer.

De klank wordt steeds zwakker. De acterie is bijna af en ik ben doornat...



In de verte weerklinkt een schreeuw en Mortimer schrikt op...



Hij duwt op de claxon... maar de klank is nauwelijks hoorbaar...

Verduiveld! Hij hoort het nooit!



Mortimer roept zo luid hij kan...

OHE! OHE!



Hij krijgt echter geen antwoord. Hij hoort niets anders dan het ruisen van de regen en het bruisen van een onzichtbare waterval...

Wat 'n vreemde kreet!



Op ditzelfde ogenblik...

Het licht!



Zijn woorden zijn nog niet koud of het licht van de koplampen knippert even en dooft dan uit. Heel de omgeving verzinkt in de duisternis.

Dat ontbrak er nog aan!

